

lige Vaaben med de andre. Det er jo meget heldigt, at Bibelselskabet har eksisteret saa længe. (S. C. D. Miller: Det danske Bibelselskab.) Det bestaaende danske Bibelselskab kan vel gjøre det; og jeg mener, at, hvis det ikke skulde være villigt dertil, maa der kunne dannes et nyt, der var villigt til at konkurrere, og, naar man brød sig derom, kunde sælge ligeaa billigt som det britiske Selskab. — De eneste Forslag, der her kunde vække nogen Tvivl med Hensyn til, hvorledes man skulde stille sig dertil ved Afstemningen, skulde vel være de Forslag, som gaa ud paa at beklipe Universitetets og Kommunitetets Midler til Fordel for Statskassen. Den høitagtede Minister har allerede gjort opmærksom paa, at Forslag som de, der ere komne frem iaar, ligesom stride imod den Dverenskomst, man kom til förrige Aar, hvor det ikke var for at bringe disse Anstalter i Forlegenhed, ikke for at angribe deres Midler, at man stillede et saadant Forslag, men det var kun, fordi der var et Dverskud, med Hensyn til hvilket man fandt, at det under vanskelige Forhold — og disse vanskelige Forhold bleve meget stærkt fremhævede — kunde være rigtigt for et ganske enkelt Aar at tage det til Bidrag til Statsformødenhederne. Saar derimod er Forholdet ganske anderledes men jeg kan ikke negte, som jeg før har tilladt mig at udtale i de mine Sag, at det forekommer mig høist mærkeligt, at man navnlig fra det demokratiske Standpunkt vil tage saaledes fat paa de Midler, der ere henlagte til Undervisningen og Dplysningen. Jeg kan vel forstaa, at man vil forandre deres Anvendelse, jeg kan være med dertil, jeg kan være med til ikke at stemme imod, men udvide det Forslag, Ministeren har fremlagt iaar saaledes, at det ogsaa skulde omfatte andre Undervisningsformaal, men det forekommer mig høist mærkeligt netop fra det demokratiske Standpunkt, hvor dog Folkets Dplysning maa spille en meget fremragende og fremtrædende Rolle, at man vil tage disse Midler og føre dem ind i Statskassen til Anskaffelse af Pandserflibe eller for at slippe for at betale Indkomstskat. Jeg har før tilladt mig at fremhæve, hvorledes dette staar i den fuldstændigste Modsetning til den Bet, som Folkerepræsentationen gaar i flere andre kon-

stitutionelle Lande, som f. Ex. i de Amerikaniske Fristater og i Australien, hvor man aarlig henlægger de største Midler til Dplysning og Undervisning som særegne Fonds, der netop ikke skulde røres til Fordel for de almindelige, sædvanlige Statsformødenheder. Her derimod anbefaler man ganske simpelt at stryge disse Midler ind i Statskassen, thi det at anvende dem til saadanne Ting, som ellers vedkomme Statskassen, er kun en Form for denne Indstrygning til de almindelige Statsformødenheder.

Madsen: Naar den ærede Ordfører mente, at Mindretallet ikke havde anvist noget Middel til paa anden Maade at faae Tilskud til Løgstor Kirke, har han vistnok overset, at 2 Medlemmer af Mindretallet have ment, at Udgiften burde ligesom paa Kirketienderne overalt i Landet. Det er et stort Spørgsmaal, om det er en rigtig Freingangsmaade, Nigsdagen i de senere Aar har brugt, nemlig, at hvergang der blev Spørgsmaal om at opføre en ny Kirke eller et Kapel, skulde en vis Del af Summen dertil udredes af Statskassen, medens det Dvrigte skulde tilveiebringes ved frivillige Tilskud. Man maa i den Henseende se efter, hvorledes det er gaaet til under Gnevoldsherredømmet. Jeg tror, at der foreligger mange kongelige Resolutioner, hvorefter en stor Del af Befolkningen ikke alene ved nye Kirkers Opsørelse, men ogsaa ved Ombygningen af andre, er lignet paa Kirketienden over det hele Land. Dersom den høitagtede Kirkeminister vilde efterse disse kongelige Resolutioner, vilde han finde, at saadanne Udgifter paa denne Maade ere lignede mange Gange og til mange forskellige Tider, og jeg kan heller ikke se rettere, end at Kirketienderne fra først af ere paabudte, for at den evangelisk-lutheriske Kirke i Danmark derved skulde faae alle de fornødne Kirkebygninger til sit Brug. Jeg antager ogsaa, at den Anskuelse, jeg her har udtalt, er baade naturlig og retfærdig, thi jeg tror, at de fleste Kirketiender ere saa rigelige, at Kirketiendeerne altid have et saa godt Dverskud udover de aarlige Udgifter til Kirkerne, at de meget godt kunne give Bidrag til de Steder, hvor der opstaar Trang til nye Kirker. Det